Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

Η ΩΡΑ ΠΟΥ ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΕΚΕΙΝΩΝ πού σπεύδουν στή θάλασσα, δίνουν τίς πρῶτες ἁψιμαχίες μὲ τὸν ἥλιο. — Σὲ μιὰ μελετημένη καὶ μετρημένη ἀκόμη καὶ μὲ τὰ δευτερόλεπτα ἡμιθεραπεία, ὥστε νὰ μὴ «ξεφλουδίσουν» καὶ «κασοῦν» ἀντικανονικά. — Λευκορρόδινη ἡ ἐπιδερμίδα μὲ τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη ἀπόχρωση περισσότερο ἔντονη. — Καὶ φυσικὰ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ οἱ λεγόμενοι τοῦ... γάλακτος! — Δηλαδὴ οἱ τὸ πρῶτο πρόσερχόμενοι ⁂ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ τὶς ἰδιαίτερες φροντίδες τοῦ ὡραίου φύλου, ὥστε οἱ ἄμοιρες ἐπαφὲς τοῦ κορμιοῦ τους μὲ τὸ ἰώδιο τῆς θάλασσας, νὰ κάνουν καὶ τὸν ἀέρα νὰ εἶναι αἰσθητικῶς (ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ καὶ ἀθηναικῶς) ἐποικοδομητικός. — Ἀφοῦ γνωρίζουμε ὅτι καὶ ὅ,τι πῆρε συντελεσθῆ ἡ προσαρμογὴ καὶ τὸ μαύρισμα τῆς ἐπιδερμίδας, ἡ γυναίκα, εἶναι τόσο σχολαστικὴ καὶ χρησιμοποιεῖ ὁλόκληρο συνεργεῖο μὲ τὶς ἐπαλείψεις της μὲ λάδια καὶ κρέμες, ἀνακαλύπτεται κανεὶς εὔκολα τὶ γίνεται κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο καὶ τὰ πικίλα κελεύσματα τῶν εἰδικῶν κάθε ἐντύπου ⁂ ΕΙΠΑ ΟΜΩΣ, ὅτι αὐτὴ ἡ μεγίστη φροντίδα εἶναι καὶ αἰσθησιακοποικοδομητική. — Πράγματι, τὶς περισσότερες φορὲς κάποια ἐγκεφαλικὴ κίνηση στὴ διαδικασία ἑνός... ἐπιστημονικοῦ μανδύα εἶναι τόσο προκλητική, ὥστε μετὰ τὴ λήξη του ἡ ἀτμόσφαιρα νὰ εἶναι περισσότερο φορτισμένη ἀπὸ ἡδυπάθεια, ἀπ' ὅσο θὰ ἦταν τὸ τέλος ἑνὸς ἀξιόλογου ...στρηλη τῆς. — Ἐκεῖνες οἱ ἀποκαλύψεις τῶν γυμνῶν σκελῶν στὸ ρυθμὸ μιᾶς σοφῆς ἀφέσεως καὶ λάγνας ἐγκαταλείψεως στὴν ἄμμο ἢ στὸ σκαμνί, ἐκεῖνο τὸ «κρυφτούλι» τῶν στηθιῶν μέσα στά... μποσκαρισμένα ἐσώρουχα ἀποτελοῦν πράγματι, ἕνα ἐκπληκτικὸ γιὰ ἐρασιτέχνιδες ὑλικό.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

«Ψυχικὰ τραύματα»

ΔΕΝ ΗΤΑΝ δέβαια ἄγνωστο ὅ,τι οἱ αἰθουσες τῶν δικαστηρίων εἶναι ρεαλιστική, τολμηρὴ ἔκφραση ποὺ ἐπέβαλε τῆς ἐμώνυμης σχολῆς τῆς ἐνιαίας τέχνη. Καὶ τοῦτο γιατὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλήθειας εἶναι κάτι ποὺ ὑπόθεση, ὥστε οὔτε ἕνα δικαστήριο νὰ μὴν ἀξίζει, νὰ ἐπιτρέπεται νὰ διακυβευθῆ ἡ ἀποκατάσταση ἀνακαλύψεώς της μὲ τὶς περιφράσεις ἑνὸς ὑπαινικτικοῦ τάκτ.

Ἔρχονται ὅμως μὲ πληροφορίες ποὺ ἐξασφαλίστηκε, ἡ κοινὴ γνώμη ἀπὸ τὴν ἔδρα τῆς Μέλανος Δρυμοῦ τῆς Ἀθήνας, εἶναι ἀνάστατη ἀπὸ τὴ συμπεριφορὰ τῶν δικαστῶν τριῶν μελῶν καὶ δύο λεϊκῶν δικαστῶν ποὺ ἐπέβαλαν σὲ ἀνήλικα κορίτσια (ἀποπλανηθέντα ἀπὸ κάποιο ἐπαγγελματικὸ ἠμιπρασσάριο) ἐρωτήσεις πάνω σὲ τόσο συγκεκριμένες καὶ ἐζῆτη περιγραφὲς ὑπὲρ τὸ δέον λεπτομερεῖς.

Ἐν λόγω ἐμπρεσσάριος εἶχε ἐξουσιάσει ἀπὸ κοριτσάκια ἀπὸ 13 ἕως 15 ἐτῶν καὶ εἶχε βρῆ τρόπο νὰ τοῦ τὰ ἐμπιστεύονται οἱ γονεῖς γιὰ νὰ τὰ ἀναδείξη πρωτοφανεῖς τῆς κινηματογράφου. Ἀπὸ δύο χρόνια σχεδὸν ὁ... γραφέας αὐτὸς ἀπελάμβανε τὸ ὄνομα ζεῦ τοῦ ἀρχίζοντας τὴν «φωτογραφικὴ» του δ·δασκαλία μὲ τὶς πιὸ προχωρημένες ρεαλιστικὲς σκηνὲς λολίτισμοῦ. Θέτοντας ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ποὺ ἐπαιρε σὰν βάση του ὅτι τὸ κορίτσι μεβαίνει κανεὶς καλλίτερα πέση στὰ βαθειὰ τῆς θάλασσας.

Ἔστω, δκβεία, ἡ ὑπόθεση ἔφτασε στὰ δικαστήρια. Καὶ ὁ πρόεδρος ἀποδεκατολογώντας τὴν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας κατ' αὐτὸ τὸν ὡραῖο, μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ ξεσπάσουν σὲ λυγμοὺς ἐπέβαλωσε ὅτι τὸ κάνει πρὸς ἐκφοβισμόν. Ὡρισμένοι, ὅμως, ἐκπρόσωποι τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἐπιμηρίχαν ὅτι τὰ φυχικὰ τραύματα ποὺ προξένησε ἡ Θέμις ἐπάνω τῶν λεγομένων τῆς, ἦταν ἀκριβῶς αὐτὰ ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρουν στὶς ἀθῶες ψυχὲς τους μᾶλλον πρὸς τὴν ἔμφυτη τόσο ἀνεσιρὴ περιέργεια.

Εἶναι δίκαιες ἢ ἄδικα τὰ σχόλια ἀπὸ τὰ ἀντίπαλα στρατόπεδα τῶν Γερμανῶν δικαστῶν; Καὶ συνιστᾶ ἀνεσιρὴ ἡ προσπάθεια ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς προσπάθεια γιὰ ἀκριβοδίκαια κρίση ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ ἂν δὲν εἶναι ἡ σκάφη σκάφη καὶ τὰ σῦκα σῦκα. Καὶ κατὰ πόσο μπορεῖ ὁ δικαστὴς ἄθρωπος κι αὐτός, νὰ μείνη ἔξω ἀπὸ τὰ πάθη γιὰ νὰ ταυτισθῆ ἀπόλυτα μὲ τὸν ζυγὸν ἀκριβείας; Ποιὸς ἐτοῦτος τοῦ Ὑψίστου, «ἐτάζει καρδίας καὶ νεφροὺς», ὥστε νὰ ἀποφανθῆ μὲ τὴν εὐκολία ποὺ ἀπεφάνθησαν οἱ Γάλλοι ἐπικριτές; Ὅσο γιὰ τὰ ψυχικὰ τραύματα τῶν ἀνηλίκων κοριτσιῶν, ποὺ ὅπως ἀναφέρεται στὴν εἴδηση, δύσκολα θὰ ἐπουλωθοῦν, ὑπάρχει πράγματι θέμα. Ἂν καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀγνοῆση κανεὶς τὸ γεγονὸς ὅτι μιὰ δίστηγη φοίτηση στὴ σχολὴ ἑνὸς σατύρου εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ περιορισθῆ μόνο σὲ σωματικές, ὄχι δὲ καὶ σωματικὲς δ·εργασίες, τέτοιες ποὺ νὰ ἔχει ἀποφύγει εὐαισθησία κινδυνεύουσα ἀπὸ τολμηρὲς ἐρωτήσεις δικαστῶν.

Ἄλλωστε τὴν εἴδηση συνοδεύει καὶ ἀποκαλυπτικὴ φωτογραφία δύο ἐκ τῶν ὑποφηφίων κινηματογραφικῶν «ἀστέρων» εὑρισκομένων στὴν αἴθουσα τῶν δικαστηρίων. Πρόκειται γιὰ φ·γοῦρες ποὺ σαφῶς θυμίζουν μὲ ὅλα τους γυναῖκες ποὺ ἔχουν πρὸ πολλοῦ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ παρόμοιες εὐαισθησίες.

Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ μὴ σκεφθῆ κανεὶς μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, εἶναι ἡ ἀντίφαση ποὺ δημιουργεῖται: ἀρκετὲς φορὲς μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ ὑπερρεαλισμοῦ μέχρις ὠμότητος μιᾶς ἀκροαματικῆς διαδικασίας καὶ μερικῶν ἐκδικῶν ἀποφάσεων εἰς βάρος τολμηρῶν βιβλίων. Γιατὶ ἄρα γε στὴ μιὰ περίπτωση, ἡ χυδαία, ἡ ἀπομονωμένη ἀπὸ κάθε τάκτ ἔκφραση ὑπηρετεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ χρησιμοποιεῖται πρὸς παραδειγματισμὸ τῆς κοινωνίας καὶ στὴν ὅλλη θεωρεῖται ἔγκλημα καθοσ·ώσεως. Γιατὶ ἕνα βιβλίο, ἕνα ἔργο τέχνης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητήση τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ φρονηματίση μὲ τὸ ἴδιο στὺλ ποὺ χρησιμοποιοῦν καὶ μερικὰ δικαστήρια ποὺ γίνονται ἐπ' ἀκρατηρίῳ, βιβλίως, καὶ ὄχι κεκλεισμένων τῶν θυρῶν; Μήπως ἐπεδὴ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀκροατηρίου εἶναι πάντοτε περιορισμένος; Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἐφημερίδων ποὺ ὁπωσδήποτε ἔχουν εὐρύτερο ἀγεγνωστικὸ κοινὸ ἐ·ὸς μυθιστορήματος. Ἀλλὰ λωστε ἔτσ· ἐξυπηρετεῖται ἡ οὐσία στικὴ δημοσιότης μιᾶς δίκης παὺ ἀποσκοπεῖ στὸν φρονιματ·σμό...

ΠΑΝ

«Πολυχρόνιος» ἀπολιτική

Ο ΠΑΠΟΥΛΗΣ ποὺ λειτουργεῖ στὸ ναὸ Παλλήνης τῆς Ἀττικῆς δὲν μπερ.σεύεται λέει, μὲ τὴν πολιτική! Ἔτσι κάδε φορὰ ποὺ τοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία φέλνει τὸ «Πολύχρονο».

Καὶ ὅταν τὸν ρωτάνε γιατὶ τὸ ψέλνει ἀπαντᾶ ὅτι «πρόκειται γιὰ γράμματα τῆς ἐκκλησίας» ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τ' ἀλλάξη ἡ πολιτική.

Μόνο ποὺ δὲν μᾶς λέει σχολιάζει ὁ «Ταχυδρόμος» πότε μίλησε ὁ Χριστὸς ἢ κάποιος Ἀπόστολος γιὰ τὸ πολύχρονο ὥστε νὰ ἀποτελεῖ γράμμα της Ἐκκλησίας.

Περισσεύουν οἱ Τοῦρκοι

ΟΓΔΟΝΤΑ χιλιάδες Τοῦρκοι περισσεύουν σὲ κάθε κλάση ποὺ καλεῖται νὰ ὑπηρετήση στὸν Τουρκικὸ Στρατό. Ὀγδόντα χιλιάδες Τοῦρκοι δὲν ντύνονται στρατιῶτες ἀλλὰ ὑπηρετοῦν τὴ θητεία τους σὰν ἐργάτες σὲ ἐργοστάσια ἢ ἀλλοῦ.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐξωτερικὸς κίνδυνος ποὺ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῆ μόνο μὲ μιὰ σωστὴ στάση τοῦ κράτους ἀπέναντι σὲ κάτι ἀφανῆ κερόϊδα ποὺ λέγονται πολύτεκνοι.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ εἴκοσι χιλιάδες Ἕλληνες στρατιῶτες λείπουν ἀπὸ κάθε κλάση ποὺ καλεῖται νὰ ὑπηρετήση στὸ στράτευμα. Αὐτὸ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν αὔξηση τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἀπὸ 18 ἕως 24 μῆνες ποὺ εἶναι λογικό, σὲ 30 καὶ 36.

Οἱ βιομηχανίες τῆς περιοχῆς μας

ΜΕ ἐνδιαφέρουσα κλαδικὴ ὕλη ἐκυκλοφόρησε τὸ νέο «Δελτίο ἐνημερώσεως» τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανιῶν νέα τῆς περιοχῆς — Νέα τῆς ΕΟΚ — Ἡ διεθνὴς Οἰκονομικὴ ἐπικαιρότης — Νομοθετήματα κλπ.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Κεφᾶτα λαϊκὰ τραγούδια μὲ τὸ ζεῦγος Κυπραίου

Ο ΜΑΡΙΟΣ καὶ ἡ Ἀρετὴ Κυπραίου, εἶναι ἕνα σχετικὰ νέο καλλιτεχνικὸ Ζευγάρι... Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως, ὁ καθένας τους, ἔχει κιόλας διανυσει μιὰ πολὺ ἐξιόλογη καρριέρα... Ὁ Μάριος, σὰν ἐξαίρετος μουσικὸς καὶ τραγουδιστὴς καὶ ἡ Ἀρετὴ Κυπραίου σὰν γνήσια λαϊκὴ τραγουδίστρια... Σὰν ζευγάρι ὅμως, οἱ δυὸ καλλιτέχνες, ἐμφανίστηκαν γιὰ πρώτη φορὰ —καὶ μάλιστα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία — μὲ τὸν δίσκο τῶν Γ. Κατσαροῦ —Κ. Ρουβέλα «Ἐρωτικοὶ Διάλογοι».

Μετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴν πρώτη, κοινή τους προσπάθεια, ἡ Ἀρετὴ Κυπραίου καὶ ὁ Μάριος, παρουσίασαν αὐτὲς τὶς μέρες, τὸν δεύτερο μεγάλο τους δίσκο. Γενικὸς του τίτλος: «Τὰ κεριά, τὰ σπαρματσέτα»... Εἶναι μιὰ συλλογὴ ἀπὸ ὄκτὼ δεκατὰ δυνατὰ λαϊκὰ τραγούδια, ποὺ κύριο χαρακτηριστικό τους ἔχουν τὸ κέφι... Πολὺ κέφι μάλιστα... Στοιχεῖο ἴσως, πού — ἐκτὸς ἀπὸ ἐλαχίστες ἐξαιρέσεις — εἶχε λείψει τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ τὸ λαϊκὸ πεντάγραμμο...

Ἀκούγοντας «Τὰ κεριὰ τὰ σπαρματσέτα» ξεχωρίζουμε τὰ τραγούδια: «Τὰ κεριὰ τὰ σπαρματσέτα», «Ὁ Ξανθὸς τοῦ ἕνα καὶ ὀγδόντα», «Ἦταν ἔγκλημα», «Ὁ Γιῶργος», «Ἂν τὸ πᾶς ὅπως τὸ πᾶς», «Τέρμα κύριε Νικολάκη» κ.ἀ.

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἁγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ὁ κ. Γκρήσγουωλντ ἐπιμελητὴς τοῦ δόγματος Τρούμαν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ πρόεδρος Τροῦμαν ἀνεκοίνωσε τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Ντευάϊτ Γκρήσγουκλντ πρώην διοικητοῦ τῆς Πολιτείας τῆς Νεμπράσκα καὶ ἤδη ἐπιτελικοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν ἐν Γερμανία ἀμερικανικὴν διοίκησιν, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Προγράμματος Βοηθείας. Ὁ πρόεδρος εἶπε ὅτι τὸ Πρόγραμμα αὐτὸ ἔχει σκοπὸν νὰ βοηθήσῃ τοὺς κατεστραμμένους καὶ λιμώττοντας ἀνθρώπους νὰ ἀνασυγκροτήσουν τὴν οἰκονομίαν των καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν ἐλευθερίαν των καὶ νὰ σταθοῦν ὡς πρυπύργια ἐναντίον πάσης δικτατορικῆς ἐπεκτάσεως.

Ὁ Πατριάρχης Μάξιμος

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Μάξιμος ἀντιμετωπίζει τὴν πιθανότητα ὡς συντάμου ἐπιστρεφῆς του στὸ Πατριαρχεῖον καθέσον ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του παρουσιάζει βελτίωσιν.

Οἱ ἀρτεργάται

ΕΛΗΞΕ ἡ ἀπεργία τῶν ἀρτεργατῶν τῆς περιοχῆς μας ἱκανοποιηθέντων ὅλων τῶν αἰτημάτων των, ἤτοι αὔξηση ἡμερομισθίων κατὰ 50% καὶ αὔξηση τῆς παρεχομένης ποσότητος ἀλεύρου.

Ἐγκαίνια

ΤΟ ΥΠΟ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀ.ε.γνωρισμένων ἰχθυοπωλῶν Μιχαὴλ Μοτσᾶ καὶ Ἰω. Στραγγενοῦ κατάστημα (Κορίνθου 193) τελεῖ σήμερον ἐγκαίνια.

Ἀναλαμβάνει τὴν κατ' εἶκον ἀποστολὴν πάσης παραγγελίας εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς πόλεως.

Μικραὶ ἀγγελίαι

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο δάρκες μήκους 4 μέτρων κατάλληλες διὰ περιπάτους καὶ λουτρὰ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Σολωμοῦ 114.

—Εἰς τοὺς τηλεφωνικοὺς θαλάμους ἀπωλέσθη τὸ πρωῒ ἕνα φόρεμα ἐμπριμὲ καφὲ κίτρινες ἀνθος εἰς τὴν τηλεφωνήτρια. Ὁ εὑρὼν νὰ τὸ παραδώση εἰς τὴν διεύθυνσιν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΟ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ - ΚΥΤΙΟΠΟΙΕΙΟΝ
«ΓΡΑΦΟΤΕΧΝΙΚΗ»
ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΕΚΔΟΣΕΩΝ
Γ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ & Σ'ΙΑ
ΣΟΛΩΜΟΥ 139, ΠΑΤΡΑΙ — ΤΗΛ. 322-746
ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΠΟ 9—18 ΙΟΥΝΙΟΥ, ΛΟΓΩ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΝΤΙΣΕΛΝΤΟΡΦ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
DRUPA 77

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

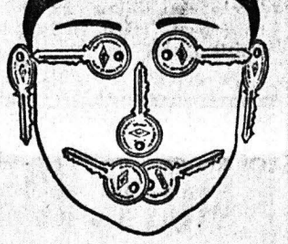

τοποθετοῦμε σοῦστες ἐξωθύρας
ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΕΙΤΕ ΕΞΩ
Τηλεφωνήσατε 220-666
ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ
ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
Παραπλεύρως ΜΟΥΣΤΑΚΗ

STRONGER
ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

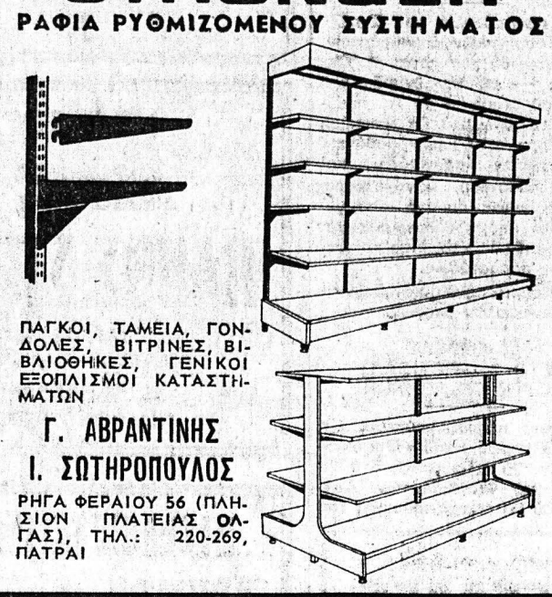

ΠΑΓΚΟΙ, ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ
Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛ.: 220-269, ΠΑΤΡΑΙ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Μῦθος καὶ ἐπιμύθιο

("Οσο εἶναι ἀκόμη καιρός)

Τοῦ συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

ΠΑΜΕ νὰ τὸ συνηθίσουμε κι' αὐτό! Ἔτσι τὸ τελευταῖο «κρου σμα» κατὰ τοῦ βιβλιοπωλείου στὴν Ἀθήνα θὰ μποροῦσε νὰ περάσει στὰ «φιλὰ» τῶν ἐφημερίδων — ὅπως οἱ τόσες συχνὲς —πυκνὲς ἐκρήξεις σὲ κινηματογράφους καὶ ἄλλους χώρους — ἂν δὲν τύχαινε... ὁ δράστης νὰ ἀνήκει στοὺς «ἐν ἐνεργείᾳ» ἀξιωματικοὺς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Θὰ δικασθεῖ, βέβαια, καὶ θὰ καταδικασθεῖ, ἂν εἶναι ἔνοχος — ἀνελέητα καὶ ἀμείλικτα, ἐλπίζουμε. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἀπελπίζει, δὲν εἶναι ἡ καταδίκη τοῦ «ἐπώνυμου» δολιοφθορέα, εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ ἀνατριχιαστικὴ ἀσυνειδησία ποὺ διαρκῶς ἐκτρέφεται ἀπὸ τὴν κρατικὴ ἀδιαφορία καὶ τὴν κρατικὴ ἀμεριμνησία, μᾶς κάνει ὅλους νὰ γινόμαστε θορὰ τῶν κάθε λογῆς «σωτήρων». Ἀποδυναμώνεται, δηλαδὴ πόσο βαθειὰ ἔχει εἰσχωρήσει τὸ παρακράτος στὴ λειτουργία τῆς πολιτείας καί, τὸ χειρότερο, στὴν ἴδια τὴ λειτουργία μας σὰν πολιτῶν. Κατηγορούμενους μπορεῖς νὰ βροῦμε σὲ κάθε δίκη. Ἀλλὰ στὰ ἐγκλήματα τοῦ κοινοῦ συμφέροντος δὲν ἔχουν τόση σημασία οἱ «φυσικοὶ» αὐτουργοί — κατὰ κανόνα παρανοϊκὰ πρόσωπα — ἀλλὰ οἱ «ἠθικοὶ» αὐτουργοὶ καὶ συνεργοὶ ποὺ παραμένουν πάντα ἀσύλληπτοι καὶ «ἀνώτεροι κάθε ὑποψίας»... Αὐτούς, ἀκριβῶς, θἄπρεπε νὰ «σωφρονίσει» ἡ πολιτεία, γιατὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ «ἐγκέφαλοι» κι' αὐτοὶ ἀπεργάζονται τὰ δεινὰ τῆς πολιτείας. Ἡ ἀνεμελοσύνη μας, τόσο ἀτέγκτη γιὰ τοὺς μικροκλέφτες, τοὺς ἐρυθοπαλιοὺς καὶ τοὺς ἀφισσοκολλητές, δείχνεται ἀγγελικὰ μεγαλόθυμη στοὺς δασσανιστὲς καὶ στὰ ἐκτρώματα τῆς ἐπτασετίας ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ παρέχουν τὶς «ὑπηρεσίες» τους... σὲ πλεῖστα ὅσα δημόσια λειτουργήματα. Πολύμηνη φυλάκιση περιμένει ὅποιον κολλήσει μιὰ «ὑποπτη ἐθνικὰ» ἀφίσσα ἢ ὅποιον «ἀπειθαρχήσει» σ' ἕνα ὄργανο τῆς τάξεως. Ἀπαλλάσσονται, ὅμως, οὐσιαστικὰ τὰ ἀπόβλητα ποὺ καθημερινὰ δηλητηριάζουν τὸν ἐθνικό μας βίο. Τοῦτο γιατί, κατὰ τὴν «κρίση» τῆς πολιτείας οἱ πρῶτοι μολύνουν τὸ πνεῦμα, ἐνῶ οἱ δεύτεροι κινοῦνται μόνο ἀπὸ ζωηρὸ «ἰδεαλισμό»... Πασίγνωστο εἶναι τὸ σύστημα τῶν «συστάσεων» καὶ τῶν «ἀπαλλαγῶν» ποὺ συντηρεῖ αὐτὴ τὴ σαπρία. Καὶ δὲν ἔχει, φαίνεται, καμμιὰ σημασία ἡ ὑπεράσπιση τῆς ζωῆς τῶν ὑπερασπιστῶν μπροστὰ στὴν ὑπεράσπιση τῆς «καθεστηκυίας τάξεως». Ἔτσι, αὐτὴ ἡ ἀδιάφορη πολιτεία τοῦ κράτους ἐπιτρέπει ὅλη τὴν ἄνεση στὴν ἀναίσχυντη ἄνδιση τοῦ κοπρώνα ποὺ λυμαίνεται τὴν Πατρίδα μας. Ἀλλὰ καὶ πάρα—πέρα. Ἡ κρατικὴ ἀδιαφορία συνοδευμένη ἀπὸ τὴν ἀδράνεια χορηγεῖ διαβατήριο γιὰ τὴ συνέχιση τῆς δράσης τῶν ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων παρὰ γιὰ τὸν κολασμό τους... Μ' αὐτὸ τὸ σύστημα ὅμως, ἡ πολιτεία νεκρώνει τὴ συναίσθηση τῆς εὐθύνης στοὺς πολίτες, ποὺ μαθαίνουν πλέον πῶς ἡ νέμεση δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἀπαλὸ πούπουλο — γιὰ τοὺς ἐπιτήδειους, βέβαια... Ἔτσι ἡ ἴδια ἡ πολιτεία μεταμορφώνει τοὺς πολίτες σὲ λιποτάχτες τοῦ χρέους ἀπέναντι στὸ κοινωνικὸ σύνολο, ἀφοῦ τοὺς πείθει ὅτι ἡ «ρομφαία τοῦ Νόμου» δὲν ἀποτελεῖ παρὰ ἁπλὸ ξονκιχωτισμό... Ἡ τελευταία ἀπόπειρα δείχνει πῶς «κρίση» μαστίζει καίριους θεσμούς μας. Καὶ εἶναι πασίγνωστο, πλέον, πῶς ἡ «πρόγευση» γιὰ τὴν κατάλυση τοῦ πολιτεύματος ὅσο πάει καὶ γίνεται «γεύση» μὲ τὰ συνεχῶς πληθυνόμενα κρούσματα ἀπὸ τοὺς τάχα, μεμονωμένους θερμοκέφαλους. Τὸ ἐρώτημα, λοιπόν, ποὺ μπαίνει εἶναι: κατὰ πόσο τὰ «μεμονωμένα» αὐτὰ ἐπεισόδια ἀφοροῦν μερικοὺς ψυχοπαθεῖς ἢ εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς μεθοδικῆς «στρατηγικῆς» γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς Δημοκρατίας;

Αὐτόνητο, εἶναι, ὅτι ἡ δημοκρατία ἔχτι ὑποχρέωση νὰ ἀνέχεται τὶς ἰδέες ποὺ προκαλοῦν ἐκρήξεις. Πρέπει, ὅμως, νὰ συντρίβει τὶς ἐκρήξεις ποὺ δὲν περιέχουν ἰδέες. Ἀλλοιῶς εἶναι ψευδώνυμη δημοκρατία. Ὑπεροπτιζόμαστε τὸ δικαίωμα τῶν «βομβοφρόνων» νὰ διαφωνοῦν μὲ τὸ λαό, ἀλλὰ μὲ ἰδέες καὶ ἐπιχειρήματα, ὄχι μὲ χειροβομβίδες.... Ὅσο, λοιπόν, αὐτὲς οἱ «ἀστεῖες» ἐκρήξεις θὰ παρέχονται μὲ ἀνοχή, ἀδρά.εια ἢ περιφρόνηση, τόσο εἶναι βέβαιο, ὅτι θὰ γινόμαστε ὥριμοι νὰ σωθοῦμε ἀπὸ κάποιο λοχία τῶν τεθωρακισμένων!! Μιὰ παληὰ παροιμία λέει: Μὴ τὰ βάζεις μὲ τὸν καθρέφτη, ἂν τὸ πρόσωπό σου, εἶναι στραβό. Καὶ κανένας καθρέφτης δὲν εἶναι πιὸ ἀψευδὴς καὶ ἀνελέητος ἀπὸ τὴν κοινὴ γνώμη. Σπαζοντάς τον οἱ «ἐνοχλούμενοι» κινδυνεύουν νὰ σπάσουν ὄχι μόνο τὸ εἰδωλό τους, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλι τους τὸ ἴδιο. Δὲν ἔχει τύχη καὶ δὲν ἔχει μνήμη ἡ κυβέρνηση. Πρὶν δύο μόλις μῆνες ὁ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης παραδεχόταν, πὼς ὑπάρχουν ἀκόμα (!) 200 χουντικὰ «σταγονίδια» στὸ στρατό, ἀλλά: οὐδεὶς εἶναι ἐπικίνδυνος.. Τώρα, τὶ λέει; Κι' ἂν δὲν κινδυνεύει ἄμεσα ἡ Δημοκρατία μήπως δὲν κινδυνεύουν ἀμεσώτατα οἱ δημοκρατικοὶ πολίτες — καὶ — φυσικά, οἱ πιὸ μαχητικοὶ κι οἱ πιὸ ἄγρυπνοι; Ὅταν κινδυνεύουν οἱ προμάχοι τοῦ πολιτεύματος, ἔκ κινδυνεύει, αὐτονόητα, ΚΑΙ τὸ πολίτευμα ΚΑΙ ὁ τόπος; Συνήθισε ἡ κυβέρνηση νὰ ἐλαχιστοποιεῖ τοὺς «ἐκ δεξιῶν» κινδύνους καὶ νὰ μεγιστοποιεῖ τοὺς «ἐξ ἀριστερῶν» (ἡ ἀριστερὰ τῆς ἀριστερᾶς, κ.λ.π....). Τρία χρόνια τώρα, μᾶς νανουρίζει μὲ τὰ "τυχαῖα", μὲ τὰ «ἀσήμαντα» καὶ τὰ «ψύλλου πηδήματα» συνοδευμένα μὲ λίγη ἢ πολλή, ἔντεχνη ἢ ἄτεχνη ἀριστερολογία καὶ λασπολογία. Δὲν θυμᾶται, ὅμως, ἡ κυβέρνηση ποὺ ὁδήγησε αὐτὴ ἡ μέθοδος πρὶν 10 μόλις χρόνια; Δὲν βλέπει πόσες ὄμοιες εἶναι οἱ μέθοδοι (τότε καὶ τώρα) καὶ πόσο τὶς εὐκολύνει ἡ δική της μέθοδος; Μᾶς καθησυχάζουν οἱ ὑπουργοί μας πὼς σήμερα δὲν ὑπάρχουν κίνδυνοι γιὰ τὴ δημοκρατία. Κάποιος, ὅμως, ποὺ ἔχει περίτρανα ἀποδείξει τὴν «εἰδικότητά» του σὲ συνωμοσίες καὶ προδοσίες — ὁ δ. Ἰωαννίδης — ἔχει ἀπαντήσει στὸ ἐρώτημα αὐτὸ διαφωτιστικὰ λίαν: «Ἐγὼ πιστεύω πολὺ στὸ ΚΛΙΜΑ ποὺ δημιουργεῖται γιὰ νὰ γίνουν ὡρισμένα πράγματα». Αὐτό, ἀκριβῶς τὸ κλίμα προσπαθοῦν νὰ διαμορφώσουν πάλι οἱ μνηστῆρες μιᾶς νέας «σωτηρίας» μας. Εὐγενεῖς «ἰδέαλόγοι» καὶ συγγενεῖς χουντομαρχικοὶ συνδεδεμένοι μὲ μεγαλεπιχειρηματικὰ ἀργύρια (ντόπια καὶ ξένα) ἀγωνιζόμενοι ΟΛΟΙ μαζ